

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6945/13

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

העותרת: "כן לזקן לקידום זכויות הזקנים"

נגד

המשיבים: 1. שר האוצר
2. שר הפנים

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: י' בחשוון התשע"ה (3.11.14)
בשם העותרת: עו"ד יפעת סולל
בשם המשיבים: עו"ד רועי-אביחי שויקה

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. עתירה זו ביקשה לקבוע קריטריונים לחריגים להחלטת הממשלה ליתן היתרים להעסקת עובדי סיעוד זרים רק למטופלים סיעודיים – בנידון דידן זקנים – שבידם להלין את המטופל הזר בביתם. העותרת סברה, כי אי קביעתם של חריגים פוגעת בזקנים שאינם יכולים להלין את העובד הזר.

ב. צוות בין משרדי, שנולד בעיקרו בעקבות הגשת העתירה, והגיש המלצותיו ב- 27.10.14 (שבוע בטרם הדיון, מן הסתם לאחר השתדלות רבה של פרקליטות המדינה), כלל נציגים הן מן הגורמים הכלכליים הממשלתיים – משרד האוצר ומשרד הכלכלה, הן מן הגורמים החברתיים – משרד הרווחה והביטוח הלאומי, והן מרשות האוכלוסין. הצוות המליץ פה אחד למנהל רשות האוכלוסין וההגירה "להתיר העסקת עובד זר ללא לינה, רק במקרים בהם מועסקים שני עובדים זרים בתוך אותו משק בית ורק למטפל

אחד מבינם, ובתנאי שהאישור לא יפגע באיכות הטיפול...". מנגד לא נתקבל הנימוק של צפיפות דיור כעילה, שכן המטופל – כך נומק – עלול שלא לקבל את כל הטיפול, וייהנו מכך רק מטופלים ברמת טיפול קלה יחסית, תוך תמרוץ העובדים הזרים לעבודה נוספת ועלות למטופל.

ג. מנהל רשות האוכלוסין וההגירה אישר ביום 28.10.14 את עיקר ההמלצות והורה על יישומן.

ד. לשיטת העותרת, הקריטריונים שנקבעו פוגעים בזקנים עניים ואף ממעמד הביניים, שכן מטופלים סיעודיים רבים אינם זקוקים לטיפול בשעות הלילה, ועל כן מניעת עובד זר מהם תמנע השתלבותם בקהילה.

ה. ערים אנו מאוד למורכבות בנושאי הטיפול הסיעודי על השלכותיו ונגזרותיו (ראו בהקשר זה בין השאר דנג"ץ 10007/09 גלוטן נ' בית הדין הארצי לעבודה (2013); 1834/09 דורון נ' משרד הפנים רשות האוכלוסין, ההגירה ומעבדי הגבול (2012)). נזכור גם, כי חוק עובדים זרים, תשנ"א-1991, מטיל חובת העמדתם של מגורים הולמים לעובד הזר על המעביד ועל חשבוננו, בחריגים מסוימים. אכן, הכעיה שמעוררת עתירה זו שלפנינו אינה פשוטה. ואולם, משנמנו וגמרו גורמי הממשל המקצועיים השונים והוחלט בשלב זה כאשר הוחלט, איננו רואים מקום להתערבותנו. עם זאת, אין הדלת נעולה בעתיד, על פי ניסיון שיצטבר, לשוב לנושא, תוך דוגמאות קונקרטיות של זקנים שיראו עצמם נפגעים ספציפית, וכמובן איננו מביעים דעה לעת הזאת באשר לכך.

ה. הצענו איפוא לעותרת למשוך את העתירה תוך שמירת זכויות, והיא נענתה. נראה לנו כראוי לחייב בהוצאות בנסיבות, והמשיבים ישלמו לעותרת הוצאות בסך 10,000 ₪ (כולל).

ניתן היום, י' בחשוון התשע"ה (3.11.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט